

מסורת הש"ס

(א) ומיישניו ממי אמרין לקולא רש"י בשבט קנא. ד"ה ושמואל (ג) [גדה ג'ג]. (ב) [מוספתא פ"ג, ד'] מי צפי המשימות להרמ"ם צפי דסנהדרין כהסוד השלי (ב) אר"י פ"ד וע"ש דלמ"ה בשבט אלעזר בן אציה (ו) נע"י רש"י דסנהדרין ב"ה ד"ה יש (ה) [ג'ג יוסף ה']. (ז) מוספתא (ז) כלום של חכ"ה (י) [שבט קנא].

תורה אור השלם

1. והאריך והקנה תורה ובהו החקר על פני התורה ורחב אלהים מפרשת על פני חכמים: בראשית א ב בתוך הפסוק יהי מבדיל בין מים למים: בראשית א 1. אל תתן את פיך לחטאי את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי עשה האלהים על קולך יצאך האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך:

קלה ה ה 4. שובו בנים שובבים נאם ?? כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: ירמיהו ג ד ביום טובה יהיה טובה ובימים קצת ראה גם את זה לעומת זה עשה האלהים על דברת שאלא ימצא האדם אחריו מאומה:

קלה ז י ד 6. תחת תשבכם משנה וקלמה יתר ותקם לבן בארצם משנה ירדשי שמחת עולם תודיה לתם: ישעיהו ט ז 7. יחשו רדפו ואל אבשה אפי יחתי המה ואל אהתה אני קבאי עליהם וים קצה ומשנה שברון שקרם:

ירמיהו י ז י 8. לא יערכנה ותב תוכיכית ותקדנה פלי: איוב כה ה 9. אין שלום אמר ?? לך רעים: ישעיהו מח כב 10. כי אם תקבטי בנתר ותרבי לך בירת נקמת עונך לפני נאם ארזי אלהים: ירמיהו ב כב

גלוין הש"ס

גמ' והיישניו שפא באמבטי עיברה. מין משנה למלך פמיו מהל' ארומת הלכה ד פמיו מהל' ארזי ה' ג' י:

מוסאף רש"י

ונוחין לאבדן ככלי זכוכית. לא שאין להם מקנה (יש להם מקנה להמית ולמור ולעשות מהן לין) אלא עשפדן לשמון אמן ממקימין (סנהדרין א,א).

רבינו חננאל

דכיון דהוא למטטרון דאמייבא ליה רשותא חרא שתתא למיתב למכתב וכותא דשראל אפר גמירי דלמעלה בארות מקום אין שם ישיבה שפא שתי רשויות הן. יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חרן מאלישע אחר שגלוי ידוע לפניו שאינו חרן בתשובה שלמה לעולם. שילוי היה חרן לא היה נטרד שאין הפרגוד נעלת בפני בעלי תשובה מיד מחיה למטטרון שתין פולסי גורא.

ח"ו שיש עליו דין של ארון שדוד עליו וזה שאמר אחר משום ר' עקיבא כי רשע מתיירס בגיהנם חלקו וחלק הצדיק והצדיק זוכה בגי' חלקו וחלק הרשע ואסמכה אקרא זה לכן בארצם משנה יירשו ומשנה שברון שבים. ד"א לאו דסטמא הן וקאר משהו הוא ולא עיקר. מיהו אית לן לימיר שהמחטיא את הרבים אין מספיקין בירו לעשות תשובה ועונו גדול מאד הוא ועליו כרונא בו נאמר ומשנה שברון

אין דורשין פרק שני חגיגה

טו.

עין משפא נר מצוה

א [מיי] פ"א מהלכות יסודי הסורה הלכה יאן:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אינו מורשת דלמא מעיקרא גמ' יורה: (ב) שם דלמ"ה ליה רשומה חרא שתתא למיתב למכתב וכותא דשראל אפר גמירי דלמעלה בארות מקום אין שם ישיבה שפא שתי רשויות הן. יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חרן מאלישע אחר שגלוי ידוע לפניו שאינו חרן בתשובה שלמה לעולם. שילוי היה חרן לא היה נטרד שאין הפרגוד נעלת בפני בעלי תשובה מיד מחיה למטטרון שתין פולסי גורא. ח"ו שיש עליו דין של ארון שדוד עליו וזה שאמר אחר משום ר' עקיבא כי רשע מתיירס בגיהנם חלקו וחלק הצדיק והצדיק זוכה בגי' חלקו וחלק הרשע ואסמכה אקרא זה לכן בארצם משנה יירשו ומשנה שברון שבים. ד"א לאו דסטמא הן וקאר משהו הוא ולא עיקר. מיהו אית לן לימיר שהמחטיא את הרבים אין מספיקין בירו לעשות תשובה ועונו גדול מאד הוא ועליו כרונא בו נאמר ומשנה שברון

יכול אני לנעול. שהיה צקי בהטייה זו נמי נעלת כן: באמצעי. כלי שרומחין בו כל הגוף וי"ל שהטיח שם אדם שכנת זרע ונכנס במעיה: מעיקרא. כשילאת מן האדם: מאין ולאין. מאין תנא ואין לך טרוד: לופה הייס. מתכונן צמעה צמעה צמעה: ואין צייתן. צמקוס חציכון מוקס קשרי. כיפת חרקיע צמקוס: גודא דגמלא. כשמסדרין לווחין של גשר זו אלל זו אי אפשר שלא תהא ריוח צייתים וכן גלימין וכן כסי: סחופין. כפופין: אחר קיץ צניעיות. קלקל ועוית כנכנס לפרדס ומקלץ הנטיעות. ולפי שדימה אותן צמחלת הדברים לנכנס לפרדס נקט לשלם דקיץ צניעיות: לא מעודה לנה גרסינן: לא עורף. דככל דזיהו יש להם פנים: עיפוי. עיפות: פולסי. מכת מקל צסטונאלד"י: פוגלא. ננון: ממשלר. ערוגה: ונוחין לאבדן. על ידי שכתה:

יכול אני לנעול כמה בעילות בלא דם או דלמא דשמואל לא שכיה 6. והיישניו שמא באמבטי עיברה והאמר שמואל 7. כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינו מורעת 6. מעיקרא נמי יורה כחץ הוה ת"ר 7. מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית וראהו בן זומא ולא עמד מלפניו אמר לו מאין ולאין בן זומא אמר לו צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד שנאמר ירוח אלהים מרחפת על פני המים כינה שמרחפת על בניה ואינה נוגעת אמר ליה רב

רבי יהושע לתלמידיו עדין בן זומא מבחויץ מכדי ורוח אלהים מרחפת על פני המים אימת הוי ביום הראשון הבדלה ביום שני הוא דהואי דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים וכמה אמר רב אחא בר יעקב כמלא נימא ורבנן אמרי כי גורא דגמלא מר זוטרא ואיתימא רב אסי אמר כתיב גלימי דפריסי אהרדי ואמרי לה כתיב כסי דסחיפי אהרדי אחר קיצין בנטיעות עליו הכתוב ואמר אל תתן את פיך לחטאי את בשרך מאי היא הוא מיטטרון דאתיהבא ליה רשותא 8. למיתב למיתב וכוותא דיישראל אמר גמירא 8. דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי שמא חס ושלום ב' רשויות 9. הן אפקוהו למיטטרון ומחיוהו שיתין פולסי דגורא א"ל מ"ט כי הזיתיה לא קמת מקמיה איתיביא ליה רשותא למימחק וכוותא דאחר יצתה בת קול ואמרה 4. שובו בנים שובבים חוץ מאחר 9. אמר הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתנהי בהאי עלמא נפק אחר לתרבות רעה נפק אשכח זונה תבעה אמרה ליה ולא אלישע בן אבויא את 10. עקד פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה אמרה אחר הוא שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה א"ל מאי דכתיב 11. גם את זה לעומת זה עשה האלהים אמר לו כל מה שברא הקב"ה 11. ברא כנגדו ברא הרים ברא גבעות ברא ימים ברא נהרות אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא ברא צדיקים ברא רשעים ברא גן עדן ברא גיהנם כל אחד ואחד יש לו ב' חלקים אחד בגן עדן ואחד בגיהנם וזה צדיק נטל חלקו וחלק חברו בגן עדן נתחייב רשע נטל חלקו וחלק חברו בגיהנם אמר רב משרשיא מאי קראה גבי צדיקים כתיב 6. לכן בארצם משנה יירשו גבי רשעים כתיב 7. ומשנה שברון שברם שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה מאי דכתיב 8. לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז אמר לו אלו דברי תורה שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז 9. ונוחין לאבדן ככלי זכוכית 10. אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא מה כלי זהב וכלי זכוכית 11. אע"פ שנשברו יש להם תקנה אף ת"ח אע"פ שסרה יש לו תקנה אמר לו אף אתה חוזר כך אמר לו 12. כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר ת"ר מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו 13. אמר לו מאיר חוזר לאחרוך שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת א"ל אף אתה חוזר כך אמר ר"מ רשעים עייליה לבי מדרשא א"ל ליונקא פסוק לי פסוקך אמר לו אין שלום אמר ה' לרשעים עייליה לבי בנישאת אחריתי א"ל ליונקא פסוק לי פסוקך אמר לו 10. כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני עייליה לבי בנישאת אחריתי א"ל ליונקא

שדומה ללילה והיה צדוקר לעולם הנה אס יגאלך טוב יגאל זה הקדוש צדוק הוא שנאמר טוב ה' לכל (תהלים קמה) 15. יגאל ואס לא יספוך לגאלך וגאלתך אנכי אמרו ליה 16. אין [אמרין] לך צהייה עלמא למאן את צעי למקרהה קדמיתא לאבדן או לרדך אמר לון מיקרב לרבי קדמי ונתר כן לאצא א"ל ושמעין לך א"ל ולא כן תניין 17. מזילין מיק הספר עם הספר מזילין אלישע צדוקת מורתו: הא

לעזי רש"י

בשטנארד"י. מקלות.

דכיון דהוא למטטרון דאמייבא ליה רשותא חרא שתתא למיתב למכתב וכותא דשראל אפר גמירי דלמעלה בארות מקום אין שם ישיבה שפא שתי רשויות הן. יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חרן מאלישע אחר שגלוי ידוע לפניו שאינו חרן בתשובה שלמה לעולם. שילוי היה חרן לא היה נטרד שאין הפרגוד נעלת בפני בעלי תשובה מיד מחיה למטטרון שתין פולסי גורא. ח"ו שיש עליו דין של ארון שדוד עליו וזה שאמר אחר משום ר' עקיבא כי רשע מתיירס בגיהנם חלקו וחלק הצדיק והצדיק זוכה בגי' חלקו וחלק הרשע ואסמכה אקרא זה לכן בארצם משנה יירשו ומשנה שברון שבים. ד"א לאו דסטמא הן וקאר משהו הוא ולא עיקר. מיהו אית לן לימיר שהמחטיא את הרבים אין מספיקין בירו לעשות תשובה ועונו גדול מאד הוא ועליו כרונא בו נאמר ומשנה שברון